

BÀI TẬP VIẾT TRANG 9,10,11 SÁCH BÀI TẬP NGŨ VĂN 6**KẾT NỐI TRI THỨC VỚI CUỘC SỐNG****Trả lời câu hỏi phần Viết trang 9,10,11 SBT Văn 6 Kết nối tri thức với cuộc sống, tập 1**

Đọc và tóm tắt bài văn kể lại một trải nghiệm theo gợi ý ở dưới:

Một buổi sáng đáng nhớ

Đó là một buổi sáng sớm đầu mùa hạ. Tôi bị đánh thức bởi tiếng “Meo! Meo!” như gào của Miu Xám. Đây là nó gọi tôi mỗi lúc sản được môi. Để khoe khoang “chiến công” mà Tôi lập tức chồm dậy, phi ngay xuống bếp. Nhưng lần này Miu Xám không tha về một con chuột hay con thạch sùng như mọi khi mà là một con chim cánh lỏa xõa. Tôi vội chạy đến cứu chú chim tội nghiệp. Miu Xám chui tọt vào gầm bàn, gù gù. Thấy tôi gọi, nó vênh mặt, mắt sáng lên, ra chiều tự hào lắm nhưng móm vẫn ngậm chặt con môi.

Tôi vội vàng ngói xuống đỡ dành Miu Xám rồi lùa túm chặt lấy gáy khiến nó phải nhả con môi ra. Tôi ôm chú chim vào lòng bèn tay. Nó đẹp vô cùng: đuôi dài mượt, trên đỉnh đầu có nhúm lông dựng lên như cái sừng, lông cổ trắng muốt và lông hai bên má lại có màu đỏ tươi (sau này tôi tìm trên in-tơ-nét mới biết đây là chim chào mào má đỏ).

Tôi vuốt nhẹ rồi lật qua lật lại vẫn thấy chú chim nằm lỏ ra, không cựa quậy. Đầu nó mềm oặt, mắt nhắm nghiền, Nó chết mắt rồi! Thương quá, tôi đặt nó xuống sàn bếp, định đuổi theo “hỏi tội” Miu Xám. Bất ngờ, chú chim đang nằm sóng sượt bỗng bay vút qua cửa sổ bếp. Tôi không kịp nhìn thấy cử động nào của nó. Chỉ thấy nó lướt vèo ngang mặt tôi rồi mất hút. Tôi đứng ngây người vì sung sướng và kinh ngạc. Ôi, làm sao chú chim bé nhỏ có thể giả chết y như thật vậy chứ! Nhìn lại “đường bay” của nó, tôi lại càng ngạc nhiên. Rõ ràng chú chào mào nhắm tịt mắt suốt từ lúc tôi nhìn thấy nó. Vậy nó nhìn đường bằng cách nào nhỉ? Sao nó có thể “tính toán” một đường bay chéo chính xác tuyệt vời như thế kia? Bởi vì cửa sổ bếp nhà tôi không rộng và chỉ mở kéo về một bên, còn bên kia vẫn lò kính trong suốt. Thế mà từ góc sàn bếp, nó vẫn chọn đúng được bên ó cửa mở để lao ra. Nó còn tránh được cả bức tường nhà bên chỉ cách cửa bếp chưa đầy nửa mét rồi vút thông lên trời!

Mỗi khi nhớ về buổi sáng hôm ấy, tôi luôn cảm thấy vui sướng. Và mỗi khi giàn cây quanh nhà riu rít tiếng chim, tôi lại háo hức ngó ra. Tôi mong sẽ được gặp lại chú chào mào má đỏ

thông minh và can đảm của tôi. Cũng từ đó, tôi đã đeo vào cổ Miu Xám một cái vòng có gắn ba quả chuông nhỏ xíu để không chú chim nào bị trở thành con mồi của nó nữa.

(Nhóm biên soạn)

Gợi ý: (SBT trang 11)

Thời gian, không gian xảy ra câu chuyện:.....

Các nhân vật trong câu chuyện:.....

- Sự việc 1:.....
- Sự việc 2:.....
- Sự việc 3:.....

Cảm xúc của "tôi" khi sự việc xảy ra:.....

Kết thúc câu chuyện:.....

Cảm xúc của "tôi" khi kể lại câu chuyện:.....

Phương pháp: Đọc và tóm tắt

Lời giải chi tiết:

Có thể tóm tắt bài văn theo các ý:

- Thời gian, không gian xảy ra câu chuyện: buổi sáng sớm đầu mùa hạ, trong bếp.

- Các nhân vật trong câu chuyện: nhân vật “tôi” - người kể chuyện, Miu Xám, chim chào mào má đỏ.

- Hệ thống sự việc trong câu chuyện:

+ Sự việc 1: Nhân vật “tôi” bị đánh thức bởi tiếng “Meo! Meo!” của Miu Xám và vội chạy xuống bếp thì thấy Miu Xám tha về một chú chim.

+ Sự việc 2: “Tôi” giải cứu cho chú chim. Chú chim nằm lả ra, không cựa quậy khiến “tôi” rất buồn và nghĩ là chú chim đã chết.

+ Sự việc 3: Chú chim chào mào giả chết bay vút qua ô cửa sổ. Cảm xúc của “tôi” khi sự việc xảy ra: thương chú chim khi tưởng chú đã chết; kinh ngạc, sung sướng khi chú chim bay vút qua ô cửa thoát thân.

- Kết thúc câu chuyện: Mỗi khi nghe tiếng chim, nhân vật “tôi” lại nong được gặp lại chú chim chào mào má đỏ thông minh, can đảm. “Tôi” cũng đeo vào cổ Miu Xám một cái vòng có gắn ba quả chuông nhỏ xíu để không chú chim nào bị trở thành con mồi của nó nữa.

- Cảm xúc của “tôi” khi kể lại câu chuyện: vui sướng, chờ mong.

Loigiaihay.com